

İŞÇİ BİRLİĞİ

Frankfurt
TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ
Yayın Organıdır

Yıl: 1

Sayı: 13

29.9.1974

5 ÇOCUKLU AİLE'NİN YILLIK KAYBI 4 632 DM.

ÇOCUK PARALARIMIZIN KESİLMESİNE

ve VERGİ ZAMMINA KARŞI AÇILAN KAMPANYAYA KATIL!..

Yurdumuzda iş, çocuklarımızın başında olmak istiyoruz..

BASYAZI

C.I.A nedir?.. ①

Değerli işçi arkadaşlar,
Sohbetimize başlamadan önce hepinizi yine kalpten selamlarım. Bu defa sohbetimizi ne üzerine yapalım diye düşündüm taşındım ve şuna karar verdim: Söz Amerika ve Nato'dan
(Devamı beşinci sayfada)

Geçen Temmuz ayında meclisten çıkan ve 1975 yılının ilk ayında yürürlüğe girecek olan "Ailelerin vergi yükünü denkleştirme" adındaki kanun, biz yabancı işçiler için önemli bir maddi zarara yol açmaktadır.

Yeni kanuna göre artık çocuklu ailelere vergi indirimini tanınmayacak, artan vergi yükünü karşılamak için çocuk paraları artırılacaktır. Ancak bu çocuk parasından sadece çocuğu Almanya'da olanlar yararlanacak, olmayanlar ise şimdiye kadar almış oldukları çocuk paralarını alamıyacakları gibi aynı zamanda yine her yıl uygulanan vergi indiriminden elde etmiş oldukları paraları da yitireceklerdir.

(Devamı beşinci sayfada)

TÜRKİYE'de neler oluyor?..

30 kilometrelik yolları yapılmadığı için doğum sancısına tutulan kadınlarını sallarla dağ-bayır ve tepelerden şehirdaki doktora yetiştirmeye çalışan köylüler görülüyor ... (FOTOĞRAF : GÜNAYDIN - SAMSUN)

Yollarda ölüyorlar

Samsun'da 30 kilometre tutan köy yolları yapılmadığı için 11 köy hastalarını sallarla ve yürüyerek şehre götürüyor

Samsun'a 30 kilometre uzaklıkta dağlık bir arazide kurulan Çayırçökek, Gökçedere, Aşağımusallı, Gökekli, Kılavuz

lu, Köteklü, Ayaklıalan, Düzardıç, Yazılar, Karışlar ve Yayla köy halkı doğum sancısına çeken kadınlarını ve yaşlı hastalarını doktora yetiştirmek için sallarla dağ bayır aşarak meşak katli yollar katetmektedirler.

İl Köyün merkezi durumunda olan bir köye Sağlık Merkezi kurularak İl köy halkının sıkıntısından kurtarılmasını belediklerini bildiren Karışlar Köyü Muhtarı Mustafa Çiçek, "7 Yılda doktora yol yokluğundan yetiştiremediğimiz, 50 vandaşımız öldü. İlgililere müracaat ettik. İl Köyün merkezi durumundaki bir köye Sağlık Ocağı açılmasını ve köyümüze bir ebe verilmesini istedik." demiştir.

DEMİREL'İN YEĞENİ 800.000 LİRAYA OTOMOBİL ALDI

Son günlerde basına akseden bir olayı sizlerde iletelim. Süleyman Demirel'in yeğeni olan Yahya Demirel 800 bin liraya son model bir araba almıştır. 800 bin alman parasıyla 160 bin Mark etmektedir.

Yahya Demirel Hacı Ali Demirel'in oğludur. Şu Demirel başbakanken 26 milyon liralık kredi alan Dile kolay, nereden kazanmıştır Yahya bu parayı? Elbette seninbenim, onun sırtından. Babası böyle vurdu oğlu rahat harcıyor. Ama diğer yandan yüzbinlerce Yahyanın yaşlıları açlıktan, işsizlikten ve ilaçsızlıktan kıvrılmaktadır.

Haberleri

FRANKFURT

14-15 Eylül tarihleri arasında, ATTF (Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu) olağan Genel Yönetim Kurulu toplantısını Frankfurt'ta yapmıştır. Bu toplantıda Almanya'daki Türkiyeli işçilerin durumları gözden geçirilmiş ve Ocak 1975 yılından itibaren kesilecek çocuk paraları ve artan "vergi zammı"na karşı Almanya çapında genel bir kampanya açılmasına karar vermiştir.

ÜÇ İŞÇİ ÖRGÜTÜ A.T.T.F.'nin ÜYESİ OLU

Bundan bir müddet önce kurulan ve bölgelerinde çalışmalarını sürdüren üç işçi örgütünün ATTF'ye üye olmak için yapmış oldukları müracaat Genel Yönetim Kurulunda görüşülmüş ve oybirliği ile üyelikleri kabul edilmiştir. Bu örgütler, Manheim Türk Toplumcular Ocağı, Stuttgart Türkiyeli Toplumcular Ocağı ve Wanne-Eickel İşçi Birliği'dir.

Not: "ATTF NEDİR?" Gelecek sayılarımızdan itibaren siz okuyucularımıza bunun cevabını vermeye çalışacağız.

BERLİN

Uzun zamandır çalışmalarını sürdüren "ATTF İŞÇİ KOROSU" bir plak çıkarmıştır. 15 parçayı içine alan plak satışa çıkmıştır. "İŞÇİ ŞARKI VE MARŞLARI" nı elde etmek isteyen okuyucularımız, BTTO, 1 Berlin 21, Turmstr. 20'den isteyebilecekleri gibi gazetemize de müracaat edebilirler.

Biz "İŞÇİ BİRLİĞİ" olarak böyle bir eseri meydana çıkarmada emeği geçen bütün arkadaşları candan kutluyoruz.

Hatırlayacağınız gibi, geçen sayımızda, Federal Almanyadaki çocuklarımızın sayısının 180 bini geçtiğini yazmıştık. Bunun ne kadarının okullara gidemediğinin karanlık olduğunu söylemiştik. Bu sayımızda bunu araştırdık. Daha bir gerçek rakamlar elde ettik. Gelin bu sayıda da konumuz bu olsun.

Federal Çalışma Kurumunun yaptığı bir araştırmaya göre 1972 ilkbaharında buradaki çocuklarımızın sayısı 195 bine ulaşmıştır. Bunun 105 bin 300 kadarı 6 ile 16 yaşları arasındadır. Okul çağındadırlar yani. Geriye kalanları ise 6 yaşından küçüktürler.

Okul çağındaki çocukların 54 bin 600 kadarı okula gidebilmeye olanağı bulabilmektedir. Yani çocuklarımızın yarısı okuma olanağı bulamamaktadır.

105.600 çocuğumuzdan ise sadece 4750'si çırak olarak veya bir meslek öğrenmek üzere bir iş yerinde çalışmaktadırlar.

Ayrıca okula gidenlerin hepsi de başarılı olamamaktadırlar. Başarılı olamayanların sayısı yüzde 68'e ulaşmaktadır. Bu da şu demektir: 105 bin 600 çocuğumuzdan 89 bin 20'si cahil kalmaktadır. Okula gidenlerin büyük bir çoğunluğu neden başarısız olmaktadır? Bunu da gelecek sayımızda söyleşi konusu yapalım.

Bu verdiğimiz rakamlar Federal Almanya hükümeti yetkililerince pek anormal karşılanmayabilir. Ama bizim için hiç de öyle değildir. Bu uzay çağında çocuklarımızın okutulmaması demek, onların kolunu kanadını kırmak ve sakat bırakmak demektir. Geleceklerini karanlığa, işsizliğe, açlığa itmek demektir. Çünkü artık çöpçülerin bile işe alınması için en az okuma yazma bilmesi şart koşulmaktadır.

İşte çocuklarımızın durumu bu dostlar. Yüreklere acısı. Türkiyede

Devamı arkada

STUTTGART'TAN BİR İŞÇİ ARKADAŞIMIZIN GÖNDERDİĞİ HİKAYEYİ AYNEN YAYINLIYORUZ ...**Pişman**

Nefes nefese koşarak girdi içeriye Ali. Uzun koridoru sendeliyerek ve sağa sola çarpa çarpa çıktı merdivenleri. Odasının kapısına yüklenerek bir çarpıda açtı. Yatağına uzanmış gazetesini okumakta olan Enver hayretle doğruldu yerinden. Oda arkadaşını hiç böylesine bitkin görmemişti. Elbiseleri lime lime yırtık ve yüzü kan içindeydi. Arkadaşını görmeden yatağına gitti Ali. Şaşkın ve sert tavırlarla yorganı yere fırlattı. Yastığı, döşegi de. Bir bezin arasına sarıllı paketi açtı. Gözleri dönmüştü Alinin.

-Kahpenin çocuğu, diye ağız dolusu bir küfür savurdu.

-Öldürecen lan, öldürecen seni bir köpek gibi, verecen kurşunları amminin çatına.

Tabancayı alıp ok gibi fırladı kapıdan. Sarıldı Enver Alinin beline arkadan.

-Deliriyon mu, oynatıyon mu lan Ali?

-Koyver, diye bağırdı Ali. Koyver lan gebertecen onu.

-Nidiyon lan, ahlını mı yitiriyon dedi Enver. Gel otur hincik şuraya, annat. Belki bir çare bulun. Duruladı Ali.

Bir sinema şeridi gibi geçti gözlerinin önünden köydeki hayatı Alinin. Fakirdi, fakat gönül rahatlığı içinde yiyecek bir parça ekmeği vardı. Sonra beş tane çocuğu dizildi bir sıraya film şeridinde, boyunları bükük yalvarır gibi bakıyorlardı babalarına. Üstleri perişan. "Git boba" demişlerdi.

"Sen de git almanyaya, çok para kazan bize. Bir de tofophil getir." Ali, iki ipile bağlı yırtık bavulunu eline aldığı gibi İstanbul'da almıştı soluğu. Tophane üçkâğıtçılarına birkaç para haraç verdikten sonra turist olarak Alman yaya gelmişti. Bir sene doğru dürüst çalışıp çoluk çocuğuna para

gönderebildi Ali. Günün birinde çilli bir sarışın çelmişti Alinin küçük ve hemen gidiveren kalbini. Düşünmemişti, düşünmek bile istememişti karısını ve beş çocuğunu. Tam yedi senedir Almanyada diğer arkadaşları gibi o da binbir güçlükle inşaatta çalışıyordu. Evine para göndermek şöyle dursun, izine bile gitmek aklına gelmiyordu ve gününü gün etmeye çalışıyordu Ali üstelik bir de gayrimesru çocuğu olmuştur çilli sarışından. Göğsünü kabarta kabarta anlatıyordu Alman karısından çocuğunun olduğunu arkadaşlarına.

Bir rüyadan uyanır gibi silkindi, elinin tersiyle gözlerinin yaşını sile sile lavaboya doğru yürüdü. Soğuk suyun altına kafasını uzattığı gibi açtı musluğu sonuna dek Altı senedir içinde bulunduğu çıkmazın nedenlerini araştırdı Ali, aklının yeterince.

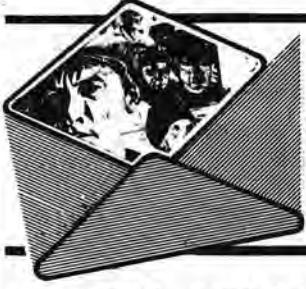
Ve daha sonra çilli sarışının her gece sabahlara dek gezdiği Alman arkadaşları. Ayıplamak şöyle kalsın, adetti Almanlarda böyle şeyler.

-Geberiyon lan, ölüyon bir sokak şilliği için. Kendini düşürüyon diye isyan etti Ali, tıpkı üç saat önceki gibi.

Gururuna yediremeyip karşı çıkınca da işte ozaman kıyamet kopu - vermişti Alinin başına.

Şimdi herşeyi geç de olsa daha iyi anlamıştı Ali. Kaybettiği çok şeyi vardı. Senelerini gömmüştü Almanyaya ve daha sonra yedi senedir hasretini çektiği çocukları ve vefakar karısı. Üstelik de her ay Alman karısına ödemekte olduğu 120 DM.

Fakat zararın neresinden dönersen kardır diye düşündü Ali. Saçlarından odanın ortasına sular sızıla sızıla yürüdü yatağına ve üzerindeki tabancayı hırsla aldı fırlattı ta uzaklara gücünün yeterince pencereden. Bir yandan eşyalarını bavulunu doldururken. -Gidecen, gidecen lan Enver TÜRKİYE'ye, diyordu. **MEHMET AKÇAL**

SİZİN KÖŞENİZ...

Kıymetli okurlarımız,
Bize gelen mektupların sayısı oldukça kabarık. Okuyucularımız güzel şeyler yazıyorlar. Her mektup ayrı bir değer taşımakta, her mektup bize güç katmaktadır. Ancak yerimizin darlığı nedeniyle bunları hemen yayınlıyamıyoruz. Sıra ya koyduk, olanaklar içinde yayınlamaya çalışacağız. Bu nedenle bizi anlayışla karşılıyacağınıza inanıyor ve yine mektuplarınızı bekliyoruz.

Okurlarımız içinde şiir yazarlar çoğunlukta. Dachau'dan M. Güngörmüş gazetemizi çok beğendiğini belirten mektubuna şu şiiri eklemiştir:

sabır...

Acıydı bal diye yedik
Yıllar var hep sabreyledik,
Kötü iken iyi dedik
Kula kul ettiniz bizi.

Çağırдық, bağırдық durduk
Düşledik hayıra yorduk
Hakkı adaleti sorduk
Yürekten vurdunuz bizi.

Bir haksızlık vardır diye
Haksızı şikayet etmeye
Kalkıp vardık mahkemeye
Kapisından kovdunuz bizi.

Asırlarca uyuttunuz
Biz çalıştık siz yattınız
Nihayetinde sattınız
Yaban ellere bizi.

Toplanıp birlik olduk
Haksızlığa karşı durduk
Kurtuluşu burda bulduk
Zindana sürdünüz bizi.

M. Güngörmüş

CEVAP

Kıymetli M. Güngör,
Mektup ve şiirin bizleri sevindirdi. Yine haberlerini bekliyoruz. Sana dostça selamlarımızı yollar, çalışmalarında en iyi başarılar dileriz. Arkadaşlarına da selamlarımızı söylersen memnun oluruz.

Şimdi bir mektupda Frankfurt'dan açalım. M.K.'nin uzun olan şiirinden bir bölümünü alıyoruz. Umarız bizi hoş karşılar.

ÖYKÜ

"....."

Efendiler yine
Kalın enseleri, koca gövdeleriyle

İçkiler yudumlamakta
Kadın göbeklerinde!..

Sen
Yine aç,
Yine susuz,
Kimbilir
Kahve köşelerinde
Kaç gecedir uykusuz,
Düşünmektessin.

M.K. Frankfurt"

ÇAĞRI

Değerli okuyucularımız,
Bu gazete hepimizindir. Bizlerin elyordamı ile gelişip serpilecek ve giderek eksiklerini düzeltecektir.
Ancak bilirsiniz ki maddi konu da burada önemli rol oynamaktadır. Bildiğiniz gibi bizim arkamızda ne parababaları, ne de bankalar var. Biz bizyiz. Gücümüzü sizden alıyoruz. "Paçadan kesip sırta yamama" usulüyle görevimizi yapmaya uğraşıyoruz. Sizden önemli ricamız, gazetemize abone olmanız, abone bulmanız ve en azından posta masrafların karşılıyacak şekilde yardım etmenizdir.
Saygılarımızla